

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7Co/199/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5113203430
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. František Dulačka
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2016:5113203430.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Františka Dulačku a členov senátu Mgr. Kataríny Beniačovej a Mgr. Márie Kašíkovej v právnej veci navrhovateľa: GENERAL FACTORING, a. s., so sídlom Košická 56, Bratislava, IČO: 35 838 825, právne zastúpený spoločnosťou Jakubčák, advokátska kancelária, s. r. o., so sídlom Michalská 14, Bratislava, IČO: 47 255 706, proti odporcovi: F. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. XXXX/XX, B. M. L., o zaplatenie 37,51 Eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Žilina z 22. januára 2016, sp. zn. 6C/117/2013-87, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd zamietol návrh navrhovateľa o zaplatenie sumy 37,51 Eur s 9 % úrokom z omeškania od 11.02.2009 do zaplatenia. Určil, že zmluvná podmienka obsiahnutá v ust. čl. 18 bod 18.14 Všeobecných obchodných podmienok účinných od 01.08.2002 (ďalej len „VOP“), ktoré boli neoddeliteľnou súčasťou Zmluvy o splátkovom úvere č. 0312711653 uzavretej dňa 10.02.2006 medzi obchodnou spoločnosťou Slovenská sporiteľňa, a.s. ako veriteľom a odporcom ako dlžníkom, je neplatná, z dôvodu jej neprijateľnosti. Vykonaným dokazovaním zistil, že medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporcom ako dlžníkom bola uzavretá Zmluva o splátkovom úvere č. 0312711653, predmetom ktorej bolo poskytnutie splátkového úveru dlžníkovi v sume 30.000,- Sk za stanovenia v zmluve uvedených konkrétnych podmienok. Predmetom konania na základe zmeny žalobného návrhu navrhovateľa, ktorú súd pripustil uznesením zo dňa 06.11.2015 č. k. 6C/117/2013-58, bolo zaplatenie sumy 37,51 Eur - poslednej splátky úveru splatnej dňa 10.02.2009.

Dňa 21.12.2009 uzavrela Slovenská sporiteľňa, a.s. ako postupca s navrhovateľom ako postupníkom Zmluvu o postúpení pohľadávky č. 1424/2010/CE, predmetom ktorej bolo odplatné postúpenie pohľadávok postupcu špecifikovaných v Prílohe č. 1 Zmluvy, medzi iným aj pohľadávky zo Zmluvy o splátkovom úvere č. 0312711653 v celkovej výške 2.605,03 Eur. V danom prípade sa jednalo o pohľadávku, ktorú bez najmenších pochybností je dôvodné považovať za úver poskytnutý v rámci podnikania spotrebiteľovi, o tzv. bezúčelový úver, uzavretý v zmysle podmienok Zákona č. 258/2001 Z. z.. Keďže Zmluva o úvere je tzv. absolútnym obchodom, riadi sa záväzkovo-právnym vzťahom medzi zmluvnými stranami ustanoveniami tretej časti Obchodného zákonníka. Navrhovateľ si v konaní uplatňoval pohľadávku s príslušenstvom, ktorú mal nadobudnúť ako postupník postúpením pohľadávky Zmluvou o postúpení z 21.12.2010 podľa ust. § 524 Občianskeho zákonníka, keďže odporca si svoju povinnosť splatiť splátku úveru v zmysle § 497 Obchodného zákonníka riadne a včas nesplnil. V danom prípade však išlo nesporne o pohľadávku pôvodného veriteľa - Slovenskej sporiteľne, a. s. ako banky,

ktorá poskytovala predmetný úver dlžníkovi - odporcovi. Z tohto dôvodu bolo potrebné vychádzať aj z podmienok § 92 ods. 8 Zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách. Z citovaného ustanovenia je možné vyvodiť, že banka je oprávnená postúpiť inému subjektu bez súhlasu klienta iba tú pohľadávku, ktorá zodpovedá nesplatenému dlhu, a to iba za podmienky, že klient (dlžník) je napriek písomnej výzve banky nepretržite dlhšie ako 90 dní v omeškaní so splnením tejto časti svojho peňažného záväzku voči banke. Uvedenú pohľadávku môže postúpiť až po tom, keď si dlžník svoju povinnosť nesplní aj napriek písomnej výzve banky. Navrhovateľ v konaní aj napriek vedomosti znenia ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách a o možnosti prieskumu platnosti postúpenia neuplatnenej pohľadávky súdom, neprodukoval v konaní ani len tvrdenie o takejto výzve banky, teda takýto dôkaz súdu nepredložil. Na uvedenom závere nič nemení ani ust. čl. 18 bod 18.14 VOP, v zmysle ktorého klient (dlžník) vyslovil súhlas s tým, aby Slovenská sporiteľňa, a.s. bola oprávnená kedykoľvek postúpiť akékoľvek svoje pohľadávky, a to bez ohľadu na to, či sú budúce alebo súčasné, podmienené alebo nepodmienené, bez ohľadu na právny vzťah, z ktorého vyplývajú, ako aj bez ohľadu na to, či banka vznikla v súvislosti s touto pohľadávkou akúkoľvek požiadavku alebo nie, voči klientovi na tretiu osobu, alebo previesť akékoľvek záväzky na tretiu osobu. Uvedenú zmluvnú podmienku považoval za neprijateľnú v zmysle § 53 ods. 1, ods. 4 Občianskeho zákonníka, pričom jej neprijateľnosť v zmysle § 153 ods. 4 O.s.p. vyslovil aj vo výroku rozsudku. Neprijateľnosť dotknutej zmluvnej podmienky spočíva v a/ nemožnosti spotrebiteľa individuálne ovplyvniť v návrhu na uzavretie zmluvy vopred navrhovateľom predformulovaných VOP, b/ uvedenou zmluvnou podmienkou sa obchádza ust. § 92 ods. 8 Zákona č. 483/2001 Z. z., c/ spotrebiteľ pri uzavretí zmluvného vzťahu s bankou vopred dával súhlas s postúpením akýchkoľvek pohľadávok bankou voči nemu ako dlžníkovi na tretiu osobu, pričom recipročne takáto možnosť spotrebiteľovi daná nebola.

O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a úspešnému odporcovi náhradu trov konania nepriznal, keďže si žiadne neuplatnil.

Proti rozsudku okresného súdu v zákonnej lehote podal odvolanie navrhovateľ. Vyslovený právny záver o zamietnutí návrhu a o neprijateľnosti zmluvnej podmienky obsiahnutej v článku 18 bod 18.14 VOP účinných od 01.08.2012 nepovažoval za správny. V tejto súvislosti poukazoval na Smernicu rady 93/13/EHS z 05.04.1993 a obsah ust. § 53 ods. 4 písm. b/, § 524 ods. 1, § 529 ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 37, 37a písm. c/, písm. d/, § 37b, § 84 Zákona č. 97/63, z ktorých vyplýva, že práva a povinnosť strán sa nezmenia. Postup súdu, ktorý určil neprijateľnosť zmluvnej podmienky pre rozpor so zákonnou úpravou uvedenou v § 92 ods. 8 Zákona o bankách, považoval za arbitráry. Aj podľa rozsudku Súdneho dvora EÚ zo dňa 14.03.2013 vo veci C 415/11 Mohamed Aziz proti Caixa d'Estalvis de Catalunya, Tarragona i Manresa (Catalunyacaixa) čl. 3 ods. 1 Smernica 93/13 sa má vykladať v tom zmysle, že pri výklade pojmu „značná nerovnováha“ je relevantné preskúmať právne postavenie uvedeného spotrebiteľa z hľadiska prostriedkov, ktoré má podľa vnútroštátnej právnej úpravy k dispozícii na zabránenie nekalých podmienok, tak pri plnej platnosti a neobmedzenej platnosti zákonnej úpravy § 92 ods. 8 Zákona o bankách spotrebiteľ má plné možnosti ako postupovať. Vychádzajúc aj z podmienok § 1 ods. 8, § 17 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch, nikde nie je uvedený odkaz na Zákon o bankách v časti, ktorá by sa dotýkala rozhodnutia súdu prvého stupňa. Zákon č. 483/2001 Z. z. upravuje len vzťahy súvisiace so vznikom, s organizáciou, riadením podnikania a so zánikom bánk na území Slovenskej republiky. Zákon o bankách je zákon o spotrebiteľských úveroch, nepreukázanie výzvy podľa § 92 ods. 8 Zákona o bankách ako o dôvode neplatnosti právneho úkonu neuvádza. Citácia § 4 ods. 6 Zákona č. 258/2001 Z. z. pripúšťa postúpenie pohľadávky z veriteľ na tretiu osobu, posudzuje sa podľa osobitného predpisu. Podľa odkazu (7) je týmto predpisom § 524 Občianskeho zákonníka. Namieťa, že existuje i skupina iných úverov ako spotrebiteľských, poskytovaných bankami - viď znenie § 1 ods. 8 Zákona o spotrebiteľských úveroch, § 1 Zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách. V tejto súvislosti poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, Ústavného súdu Slovenskej republiky, ako aj ESLP v obdobných veciach. Žiadal rozsudok okresného súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) po zistení, že odvolanie podal včas účastník konania proti rozsudku, proti ktorému je opravný prostriedok prípustný (§ 201, § 204 ods. 1 O.s.p.) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ustanovenia § 212 ods. 1 O.s.p., ktorý podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

Okresný súd vo veci riadne zistil skutkový stav, na základe ktorého dospel k správne právnemu záveru, keď návrh navrhovateľa z dôvodu nedostatku jeho aktívnej vecnej legitímácie ako aj z dôvodu neprijateľnosti (neplatnosti) dohodnutých zmluvných podmienok, ako nedôvodný zamietol.

Na doplnenie správnosti dôvodov rozsudku okresného súdu krajský súd dodáva, že okresný súd ako dôvod zamietnutia žalobného návrhu uviedol skutočnosť, že na žalovanú pohľadávku platí zákaz postúpenia pohľadávky vyplývajúci z ust. 92 ods. 8 Zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách, v znení neskorších predpisov. Odvolací súd nepovažoval za dôvodnú námietku navrhovateľa o tom, že ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách nehovorí o prípadnej neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky. Uvedené zákonné ustanovenie upravuje podmienky, ktoré musia byť splnené, ak chce banka ako postupca postúpiť na tretí subjekt, ktorý nie je bankou, svoje pohľadávky. Správne okresný súd konštatoval, že v prípade nesplnenia týchto zákonných podmienok, nemôže dôjsť k postúpeniu pohľadávky, keďže ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách je zákonom *lex specialis* vo vzťahu k ustanoveniu § 4 ods. 6 Zákona č. 258/2001 Z. z. a ďalej k ustanoveniam § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka, ktoré všeobecne upravujú podmienky postúpenia pohľadávky spotrebiteľských vzťahoch. Inými slovami, ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách je potrebné aplikovať na oblasť tých právnych vzťahov, ktoré boli na základe Zákona č. 438/2001 uzatvárané, do tohto rámca patrí aj oblasť právnych vzťahov, na základe uzatvorených zmlúv o úvere (poskytnutých bankou), pričom subjektom právnych vzťahov môžu byť aj fyzické osoby - spotrebiteľia. Ust. § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka a § 4 ods. 6 Zákona č. 258/2001 Z. z. upravujú podmienky postúpenia pohľadávky v širokom okruhu právnych vzťahov (z hľadiska predmetu subjektov); avšak ak predmetom právneho vzťahu je poskytnutie úveru bankou, ktorého subjektom (veriteľom) je banka, osobitne Zákon o bankách upravuje podmienky, za ktorých je možné pohľadávku postúpiť tretej osobe.

Ustanovenie § 92 ods. 8 Zákona č. 483/2001 Z. z. (ktoré aplikoval prvostupňový súd) v prvej vete hovorí o tom, že ak bola doručená písomná výzva banky na úhradu dlžnej sumy, napriek ktorej však za obdobie dlhšie ako 90 kalendárnych dní túto dlžnú sumu dlžník neuhradí, môže banka pohľadávku postúpiť inej osobe, ktorá nie je bankou aj bez jeho súhlasu. Veta druhá hovorí o tom, že banka takéto právo nemôže uplatniť, ak by jej klient pred postúpením uhradil omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva. Banka však aj v prípade, že klient uhradí omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva, môže pohľadávku postúpiť v prípade, ak súčet všetkých omeškaní so splnením, čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke, alebo pobočke zahraničnej banky, presiahol jeden rok.

Inými slovami povedané, banka musí najskôr klienta vyzvať na úhradu peňažného záväzku, s ktorým je v omeškaní, ak po tejto výzve dlhšie ako 90 kalendárnych dní klient neuhradí peňažný záväzok, môže banka postúpiť pohľadávku aj na tretiu osobu, ktorá nie je bankou. V prípade, ak by aj po uplynutí 90 dní klient svoj peňažný záväzok, s ktorým je v omeškaní, uhradil, takto banka postupovať nemôže, ak však po uplynutí 90 dní klient svoj omeškaný peňažný záväzok uhradí, ale ide o peňažný záväzok, s ktorým je v omeškaní dlhšie ako 1 rok, môže banka aj napriek tejto úhrade pohľadávku postúpiť. Vo všetkých prípadoch však platí, že musí tomuto predchádzať písomná výzva na úhradu.

V prejednávanej veci nebolo preukázané, že by takáto výzva bola zo strany právneho predchodcu navrhovateľa - Slovenskej sporiteľne, a.s. odporcovi zasielaná.

Na základe uvedených skutočností, keďže okresný súd na základe výsledkov vykonaného dokazovania správne posúdil podmienky vecnej legitímácie navrhovateľa v konaní, ako aj neprijateľnosť (neplatnosť) zmluvných podmienok uzavretého zmluvného vzťahu, na základe ktorých si navrhovateľ žalovanú pohľadávku uplatňoval a pokiaľ z uvedených dôvodov návrh navrhovateľky ako nedôvodný zamietol, krajský súd rozsudok okresného súdu v celom rozsahu ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania krajský súd rozhodol podľa § 224 ods.1 v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p.. Úspešnému odporcovi náhradu trov konania nepriznal, keďže mu preukázateľne v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli.

Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)